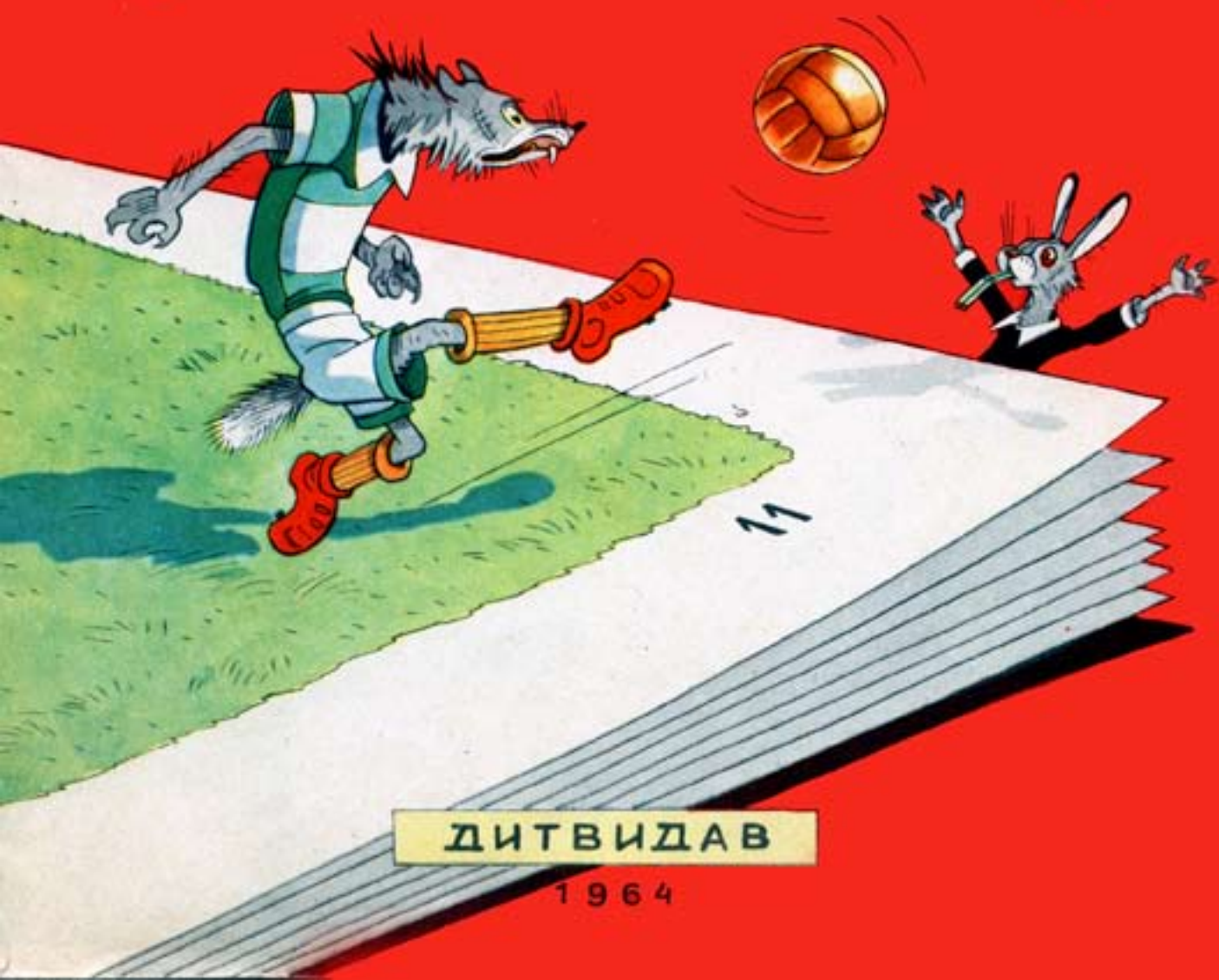

Павло Глазовий

ЯК СТОРІНКА- ТО Й КАРТИНКА

ДИТВИДАВ

1964

Про синиччину крамничку
та про білку - трудівничку
і про те, як серед дня
одурих Барвінок лиску
і вовчиська - зубаня

У гаю крамничка —
Гарна, невеличка.
В ній торгує славна
Молода синичка.

Є у тій крамничці
Шубки і панчішки,
Сушені кислички
І грибів півдіжки.

Саме в тій крамничці,
Дорогі малята,
І купив Барвінок
Фотоапарата.

Встав Барвінок рано
Та й пішов до гаю:
— Трохи погуляю,
Трохи познімаю...

На сосні високій
Він побачив білку,
Попросив: — Спустися
На найнижчу гілку.

Білка рівно сіла,
Хвостик розпушила.
Вийшла фотокартка
Надзвичайно мила.

Аж тут раптом з яру
Вибіга лисиця.
— Дозволь, — каже, — білко,
Картку подивиться!

А як подивилась,
Вся аж затрусилась,
Хлопчику Барвінку
В ніжки поклонилась.

Преласкаво просить:
— Дорогий Барвінку,
Ти зроби і з мене
Отаку картинку!

Щоб було на мене
Любо подивиться,
Щоб мене ніколи
Не боялась птиця.

Взяла лиска в лапку
Голубеньку квітку:
— Ну, знімай, Барвінку,
Та не гайся... Швидко!

Підійшов Барвінок
До лисиці близько,
Апарат направив:
— Посміхайся, лиско.

Клац!.. І зразу ж фото
Витяг з апарата.
А на ньому лиска,
Люта та зубата.

Глянула лисиця,
Каже: — Не годиться...
Так ще дужче буде
Утікати птиця.

Апарат до пики
Притягає лиска,
Витріщає очі
Та зубами блиска.

Знов Барвінок клацнув —
Картка знов не краща:
Одне тільки око
Та велика паша.

Сердиться лисиця,
Каже: — Не годиться...
Мене і такою
Не полюбить птиця!

Ось я зараз брата
Вовка погукаю,
Він тебе у шию
Витурить із гаю
Або з апаратом
З'їсть тебе без солі!..

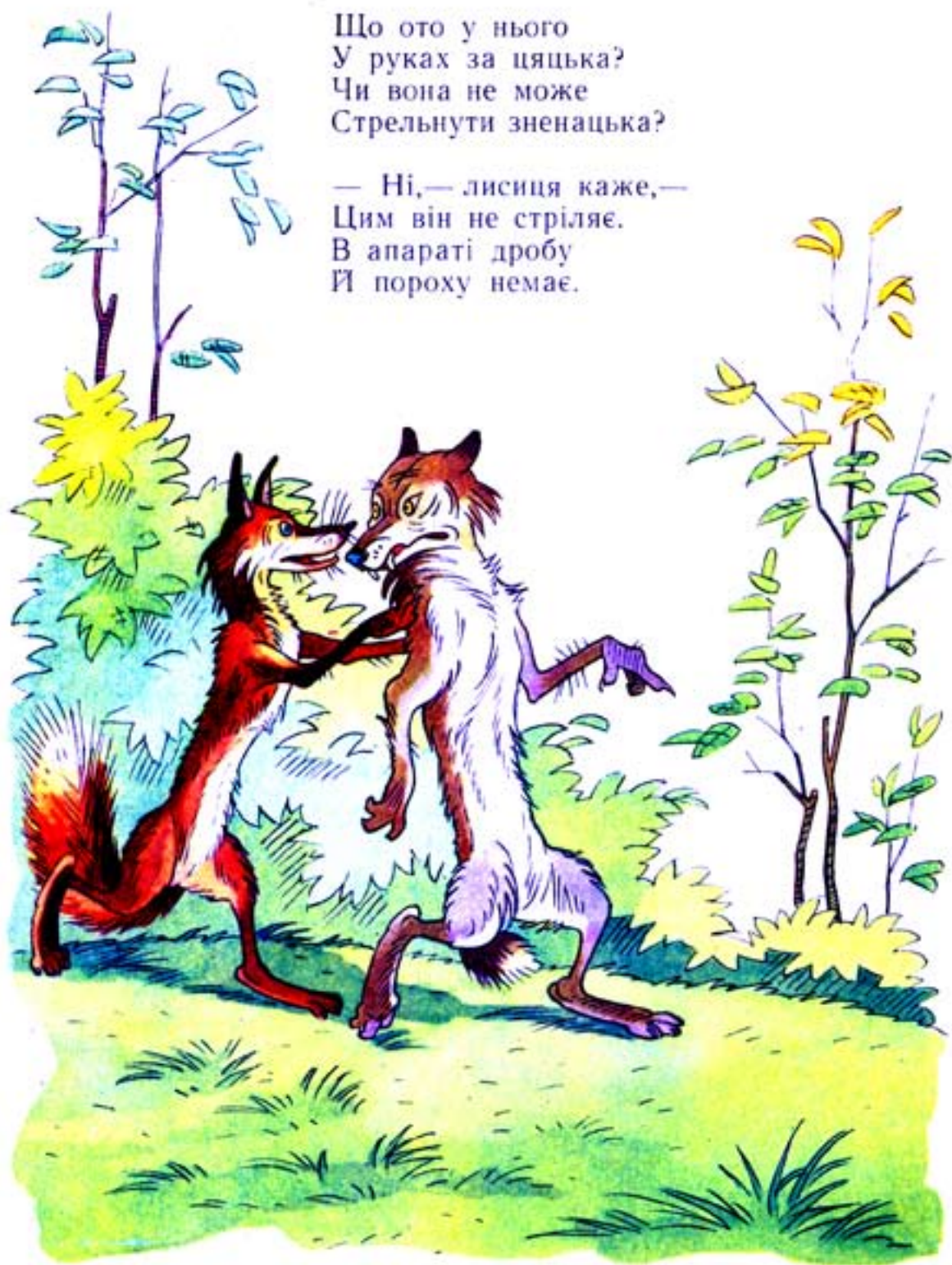
Гавкнула лисиця —
Вовк бреде поволі.

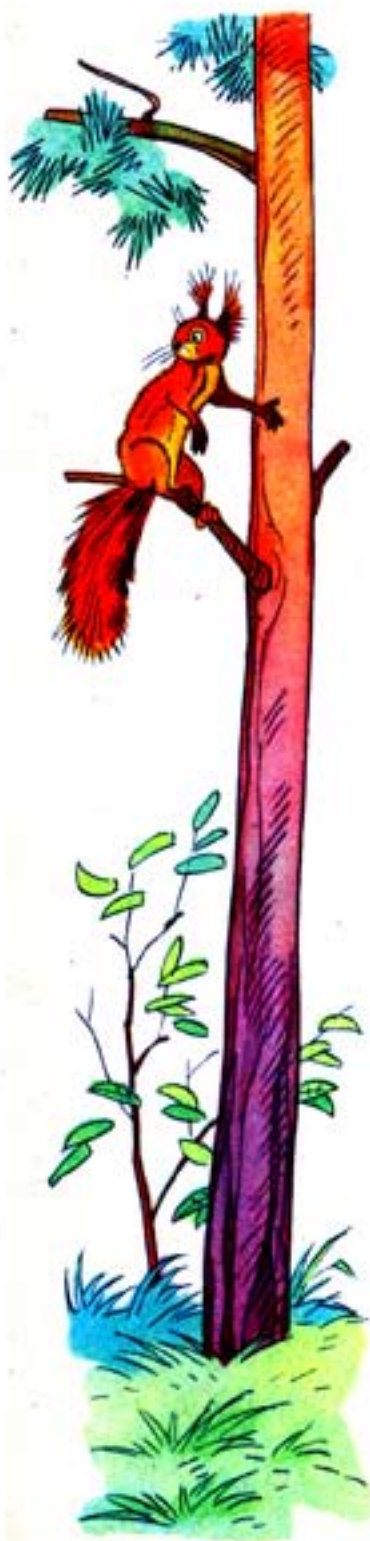
Клацає зубами,
Блимає очима.
Глянув на Барвінка:
— Що це за хлопчина?

Що ото у нього
У руках за цяцька?
Чи вона не може
Стрельнути зненацька?

— Ні,— лисиця каже,—
Цим він не стріляє.
В апараті дробу
Й пороху немає.

Це для того люди
Роблять апарати,
Щоб портрети з себе
Ними малювати.

— О! То це ж прекрасно! —
Загарчав вовчисько. —
Хай мого портрета
Зробить цей хлопчисько.
Маю я охоту
Знятися на фото.

Думає Барвінок:
«Треба утікати...
Але ж вовк відразу
Хапоне за п'яти.

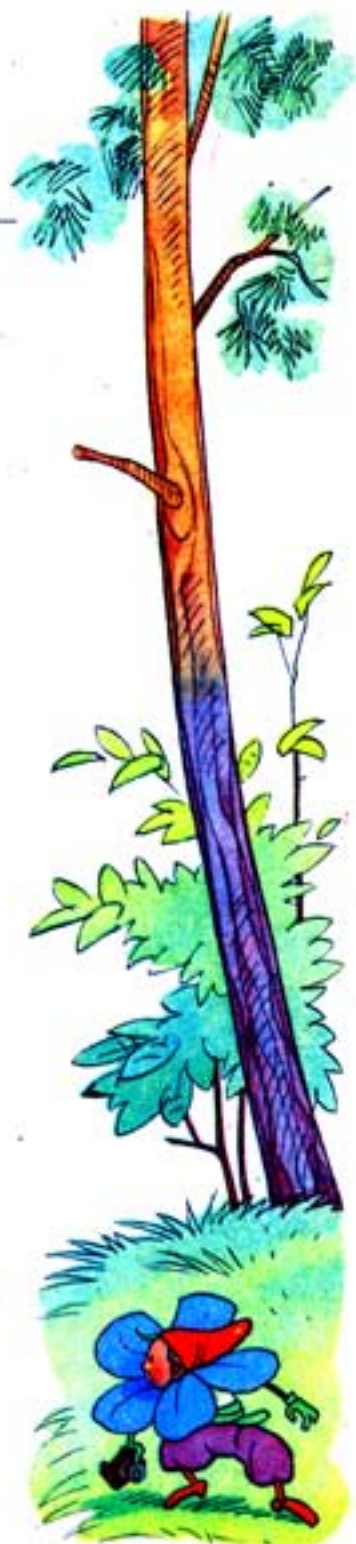
Куці будуть жарти
З хижакom зубатим —
Може проковтнути
Разом з апаратом...»

Іншого злякали б
Вовкові погрози,
Інший би заплакав,
Розпустив би сльози,

А Барвінок мовив:
— Дуже рад старатись! —
І придумав зразу,
Як урятуватись.

— Сядьте, — каже, — вовче,
Тут ось під сосною
Разом із своєю
Рідною сестрою.

Сіли вовк і лиска,
Мов закам'яніли.

Не зніма Барвінок:
— Ні, не так ви сіли!

Став їх поправляти,
Щоб сиділи прямо,
Та й припнув шпагатом
До сосни хвостами.

Прив'язав добряче,
Прикрутив ще й дротом.
— Зараз ви обое
Матимете фото!

Їхали машини
Шляхом мимо гаю,
А Барвінок вибіг,
Голосно гукає:

— Ідїть, люди,
вовка бить!

Ідїть, люди,
вовка бить,

Вовка і лисицю,
Ту, що краде уночі
У колгоспі птицю!

Всі машини стали,
Збіглись люди
швидко,

Посадили звірів
У залізну клітку.

Вовка і лисицю —
Цих,
що на картинці,—
Всім тепер показують
В місті,
у звіринці.

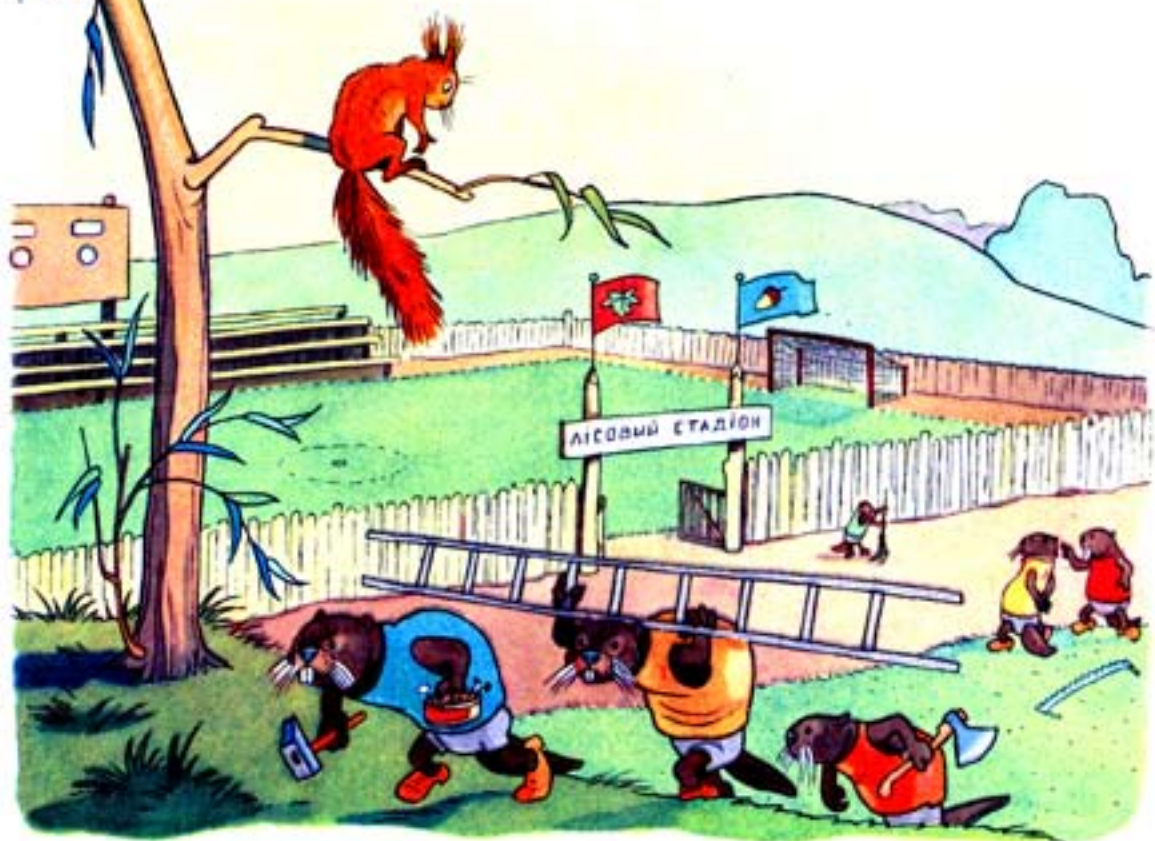
Про хороших і лихих футболістів лісових

Весною повіяли
Теплі вітри:
Майданчик розчистили
В лісі бобри.

Зробили трибуни
І двоє воріт.

Повісили лозунг:
«Спортсменам привіт!»

Ще й дошку прибили
До білих колон,
На дошці слова:
«Лісовий стадіон».

Білка в неділю
Квитки продає.
Нікому без черги
Квитків не дає.

— Сьогодні сюди
З найглухіших лісів
Прибуде футбольна
Команда вовків,
Щоб грати з командою
«Бурий ведмідь».
Болільники, взяти
Квиточки спішіть!

Барвінок, звичайно,
Футболіві рад.
Надів він на шию
Новий апарат,
Забрався собі
На високий дубок,
Сидить та знімає —
Все цок
та все цок!

Болільники всі
На трибунах сидять.
Виходить на поле
Зайчисько-суддя.
Кладе він м'яча
І дає два свистки.
На поле біжать
Довгохвості вовки.

А з другого боку
Бурмило іде,
Команду ведмежу
На поле веде.

Ударив Бурмило —
Земля затряслась.
Футбольна баталія
Враз почалась.

Пустились в атаку
Нахабні вовки,
Летять із ведмедиків
Шерсті шматки.

Забили ведмедем
Тринадцять голів,

Порвали п'ять майок
І троє трусів.

Зайчисько від страху
Сховався в куток
І там з переляку
Ковтнув свій свисток...

У середу білка
Квитки продає.
Нікому без черги
Квитків не дає.

Кмітливий Барвінок
Раніше за всіх
На зустріч нову
З апаратом
прибіг.

Забрався собі
На високий дубок,
Сидить та знімає —
Все цок
та все цок!

Знову на матч
Із далеких лісів
Примчався табун
Футболістів-вовків,

Щоб грати з командою
«Дикий кабан».
...І ось уже вовчий
Іде капітан.

Веде за собою
Команду свою,

Щоб лаври здобути
В нечеснім бою.

Тут кожен гравець —
Груб'яан, хуліган.
А з іншого боку
Ікластий кабан
Виводить на поле
Спортсменів своїх.

Рябі,
розмальовані
Майки на всіх...

Лунко у тиші
Загук барабан.
Вдарив м'яча
Довгорилий кабан.

Збилися в купу
Запеклі гравці.
Все аж кипіло!
Уже при кінці
Вовчий начальник
М'яча заглив
Так, що ворота
Ледь-ледь не звалив.

В сітку з м'ячем
Полетів воротар.
Був то страшнючий,
Гарматний удар!

З поля понурі
Пішли кабани.
Зустріч ганебно
Програла вони...

Білка в суботу
Квитки продає.
Білка без черги
Квитків не дає.

А біля входу
Старі гусаки
Перевіряють
Ретельно квитки.

Хлопчик Барвінок
Найпершим прибіг.
Всидіть на місці
Хвилинки не міг.

Втретє примчалась
Із темних лісів
Непереможна
Команда вовків.

Настрій бадьорий
В усіх розбишак:
Гратиме з ними
Команда «Іжак».

— Били ведмедів!
Дали кабанам!
Що там, мовляв,
Іжачата ці нам?..

Вовк-капітан
Гордовито іде,
Зграю свою
Гострозубу веде.

Чапають ззаду
Малі їжаки.
Видно — крізь майки
Стирчать голочки.

Вийшов судити
Зачуханий тхір,
Дуже лихий
І безсовісний звір.

В дудку залізну
Подув він — і ось
М'яч закрутився...
Страшне почалось!..

Після їжачих
Чітких передач
В вовчі ворота
Влетів один м'яч.

Далі проскочило
Ще три м'ячі.
Люті вовки
Надулись, як сичі.

Вовк-капітан
Укусив їжака.
Кров у самого
Тече з язика...

Інший штовхнув
Іжака у плече.
Кров уже з лапи
У вовка тече.

А їжаки
Передачі ведуть,
Дружно голи
У ворота кладуть.

Вовк-капітан
Повалив їжача,
Вирвав зубами
У нього м'яча.

Мчить уперед він,
Гарчить на ходу:

— Зараз я вам,
Їжачки, накладу!

Стриб до воріт!
Розігнався... Удар!
Спинку підставив
Їжак-воротар.

М'яч напоровся
На гострі голки —
Пш-ш-ш... зашипів
І розпавсь на шматки.

Вовк до тхоряки:
— Давай-но сюди!
Що ти зіваєш?
Штрафний присуди!

Кинули з будки
Нового м'яча.
Місце удару
Сам тхір визнача.

«Стінку» зробили
Малі їжаки.

Зляться, лютують
Вовки-хижаки.

Свиснув суддя,
Розігнався капітан,
Лобом ударив
М'яча, як баран.

М'яч полетів
Та об штангу — торох!
Ледь від досади
Вовчисько не здох...

Матчу — кінець,
Зашумів стадіон:
— Слава! «Іжак» —
Наш новий чемпіон!

Горді на полі
Стоять їжаки:
Мають медалі
Й лаврові вінки!

Всі ці баталії
Зняв для малят
Гарний Барвінків
Новий апарат.

В лісі крамничка
І досі ще є
Та, де синичка
Товар продає
Можуть малята
всі чисто придбати
В неї хороші
такі апарати!

12 коп.

Малюнки В. Григор'єва, К. Полякової

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Глазової Лавел Прокоф'євич **ЧТО НИ СТРАНИЧКА — ТО РИСУНОК**
(На українському жинкє)

Редактор М. П. Лисенко. Художній редактор О. І. Паславська. Технічний редактор
Х. М. Рожанкіна. Коректор Н. Ф. Шевченко. Здано на виробництво 18. I. 1964 р.
Підписано до друку 14. III. 1964 р. Формат 84×108/16. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,84.
Обл.-вид. арк. 1,65. Тираж 185000. Зам. 107. Ціна 12 коп.
Дитвидав УРСР. Київ, Кірова, 34.

Друкує-хромолітографія «Атлас» Державного комітету Ради Міністрів УРСР по друку
Львів, Зелена, 20.